तस्मिन्नुपरते शब्दे भीमसेनोऽब्रवीदिदं। प्रगृह्य रुचिरं दिव्यं भुजं चन्दनचर्चितं।
॥ भीमसेन उवाच॥ यद्येष गुरुरस्माकं धर्म्मराजो महामनाः। न प्रभुः स्यात् कुलस्यास्य न वयं मर्षयेमहि।
ईशो नः पुण्यतपसां प्राणानामपि चेश्वरः। मन्यते जितमात्मानं यद्येष विजिता वयं।
नहि मुच्येत मे जीवन् पदा भूमिमुपस्पृशन्। मत्यधर्म्मा परामृष्य पाञ्चाल्या मूर्द्धजानिमान्।
पश्यध्वं ह्यायतौ वृत्तौ भुजौ मे परिघाविव। नैतयोरन्तरं प्राप्य मुच्येतापि शतक्रतुः। २२७५
धर्म्मपाशसितस्त्वेवं नाधिगच्छामि सङ्कटं। गौरवेण निरुद्धश्च नियहादर्जुनस्य च।
धर्म्मराजनिसृष्टस्तु सिंहः क्षुद्रमृगानिव। धार्त्तराष्ट्रांस्त्विमान् पापान्निष्पिषेयन्तलासिभिः।
॥ वैशम्पायन उवाच॥ तमुवाच तदा भीष्मो द्रोणो विदुर एव च। क्षम्यतामिदमित्येवं सर्व्वं संभाव्यते त्वयि।
इतिश्रीमहाभारते सभापर्व्वणि द्यूतपर्व्वणि भीमवाक्ये अष्टषष्टितमोऽध्यायः॥ ६८॥

॥ कर्ण उवाच॥ त्रयः किलेमे सधनाः सभायां भीष्मः क्षत्ता कौरवाणां गुरुश्च। ये स्वामिनं दुष्टतमं वदन्ति वाञ्छन्ति वृद्धिं नच विक्षिपन्ति।
त्रयः किलेमे ह्यधना भवन्ति दासः पुत्रश्चास्वतन्त्रा च नारी। दासस्य पत्नी त्वधनस्य भर्त्रे हीनेश्वरे दासधनञ्च सर्व्वं। २२८०
प्रविश्य राज्ञः परिवारं भजस्व तत्ते कार्य्यं शिष्टमादिश्यतेऽत्र। ईशास्तु सर्व्वे तव राजपुत्रि भवन्ति वै धार्त्तराष्ट्रा न पार्थाः।
अन्यं वृणीष्व पतिमाशु भाविनि यस्माद्दासं न लभसि देवनेन। अवाच्या वै पतिषु कामवृत्तिर्नित्यं दास्ये विदितं तत्त्ववास्तु।
पराजितो नकुलो भीमसेनो युधिष्ठिरः सहदेवार्ज्जुनौ च। दासीभूता त्वं हि वै याज्ञसेनि पराजितास्ते पतयो नैव सन्ति।
प्रयोजनं जन्मनि किन्न मन्यते पराक्रमं पौरुषञ्चैव पार्थः। पाञ्चाल्यस्य द्रुपदस्यात्मजामिमां सभामध्ये यो व्यदेवीद्गृहेषु।
॥ वैशम्पायन उवाच॥ तद्वै श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षी भृशं निश्वास तदार्त्तरूपः। राजानुगो धर्म्मपाशानुबद्धो दहन्निवैनं क्रोधसं रक्तदृष्टिः। २२८५

॥ भीमसेन उवाच॥ नाहं कुप्ये सूतपुत्रस्य राजन्नेष सत्यं दासभावं प्रविष्टाः। किं विद्विषो वै मामेवं व्याहरेयुर्नादेवीस्त्वं यद्यन या नरेन्द्र।
॥ वैशम्पायन उवाच॥ भीमसेनवचः श्रुत्वा राजा दुर्य्योधनस्तदा। युधिष्ठिरमुवाचेदं तूष्णींभूतमचेतनं।
भीमार्ज्जुनौ यमौ चैव स्थितौ ते नृप शासने। प्रश्नं ब्रूहि च कृष्णां तामजितां यदि मन्यसे।
एवमुक्त्वा तु कौन्तेयमपोह्य वसनं स्वकं। स्मयन्निवैक्ष्य पाञ्चालीमैश्वर्य्यमदमोहितः।
कदलीदण्डसदृशं सर्व्वलक्षणसंयुतं। गजहस्तप्रतीकाशं वज्रप्रतिमगौरवं। २२९०
अभ्युत्स्मयित्वा राधेयं भीममाधर्षयन्निव। द्रौपद्याः प्रेक्षमाणायाः सव्यमूरुमदर्शयत्।
भीमसेनस्तमालोक्य नेत्रे उत्फाल्य लोहिते। प्रोवाच राजमध्ये तं सभां विश्रावयन्निव।
पितृभिः सह सालोक्यं मा स्म गच्छेद्वृकोदरः। यद्येतमूरुं गदया न भिन्द्या ते महाहवे।
क्रुद्धस्य तस्य सर्व्वेभ्यः स्रोतोभ्यः पावकार्चिषः। वृक्षस्येव विनिश्चेरुः कोटरेभ्यः प्रदह्यतः।

॥ विदुर उवाच॥ परं भयं पश्यत भीमसेनात्तद्बुध्यध्वं पार्थिवाः प्रातिपेयाः। दैवेरितो नूनमयं पुरस्तात् परोऽनयो भरतेषूद्पादि। २२९५